

1866-06-13

SENDER

Elisabeth Jerichau Baumann

RECIPIENT

Jens Adolf Jerichau

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Date explanation:

Årstallet 1866 er skønnet ud fra
brevets indhold.

Sender's location:

London

Recipient's location:

København

Mentioned people:

Alexandra af Wales

Louisa de Rothschild

Archive:

Det Kongelige Bibliotek

TRANSCRIPTION

London, den 13de Juni [1866]

Min elskede Adolf.

Det var jo et forfærdelig sort Brev det sidste Du sendte mig. Nej min kjære Ven saaledes lad os ikke tage Livet, men derimod takke Gud for al det Gode, og modtage det Onde og Tunge som sendt fra ham, for saa bliver endda det Onde til Velsignelse for os, naar det er i hans Tjeneste. Dvæl ikke stedse ved Uheldet som Du betegner al Modgangen der møder os, thi derved faaer det Tyngde og bliver til uforholdsmæssig Byrde, men prøv paa

[2] stadig ved alle Ting at gaae tilbage til Kilden til Udgangspunktet, og dvæl ved Tanken at Gud Faderen styrer alt, og elsker os som en Fader.

Lukker ikke en Fader ofte den Dør til hvor Barnet helst vilde ind til? Forhindrer Faderen ikke ofte Børnenes Ønsker at blive opfyldte? Straffer han ikke ofte i Kjærlighed? Ak min egen kjære Ven vi skulle bøje os være taalmodige og kjærlige og aldrig glemme ham som aldrig glemmer os, endog vi ofte bedrøve ham, saa forlangte vi Intet, men takkede altid.

[3] Idag har jeg været i City for at forberede Alt til min nærforestaaende Afreise thi nu troer jeg nok selv at det bliver paa Lørdag kl 12 at jeg med Dampskibet Berlin reiser over Hamborg og Lybeck hjemme, skulde der endnu komme Noget i Vejen som jeg dog neppe troer saa skriver jeg det i morgen. Men hvad det dog er for en Tummel og Travlhed i hvilken jeg lever! Det er utrolig om Morgenens saa snart jeg vaagner, og dette er tidlig nemmliig kl 6½ saa overtænker jeg hele Dagen og skriver op hvad og i

[4] hvilken Følgerække alt skal udrettes derefter skrives alle Brevene paa dem nær til Hjemmet som jeg altid skriver fra kl 4 – 6 min Audiens Tid for ej at mærke det ubehagelige at vente paa muelige Besøg der ej komme, for at meddele Dagens nyeste Nyheder. Dog kan jeg sige Dig at jeg gjorde Lady de Rothchilds¹ Bekjendtskab, en fornem og uhyre riig Jødinde en af de rigeste i London, som havde besøgt mig uden at finde mig. Du kan ikke tro hvor aimabel hun var og bad hun mig at opsøge sig næste Gang, og at hun glæder sig næste Aar at komme i Besiddelse af nogen af mine Billeder. Ja Adolf, nu maae Du nødvendigviis tro paa at Mutter nok veed hvad hun vil og gjør, ved at være i London, og det bedste er Folk efterhaanden rigtig holde af mig. Gud veed hvorledes det gaaer til, de ere vist trætte af al det evig sig gjentagne conventionelle Væsen, og finder Behag i den Ligeformhed som jeg søger at forlene med Imødekommen[hed].

[Brevet afsluttes ikke og er formentligt blevet sendt med det efterfølgende

brev]

¹ Louisa de Rothschild

I hvilken Folge valde alt ikke
 andrhettes Dødsfærd skives alle
 Brevene paa den naar de
 bli - et em jeg altid skrive
 fra de 4 - 6 for at ^{indimellem} ~~af~~
 undersøge det ubehagelige at
 vente paa mædige Brev
 der af hin og her et med alle
 Dagens agtede Nyheder.
 Dog kan jeg ikke dig at
 jeg gjorde Lidelse, Røst, og
 Behagelighed, en fornem
 og alene mig Tønde
 en af de agtede i London,
 som havde besigt mig ad
 at frøde mig. Da kan ikke
 for hvor aimabel han var
 og bad han mig at opdyrke
 mig bedste Gang, og at han
 glæder sig uendeligt at have
 i Besiddelse af nogen af sine
 Billeder. To Brev, en mæ

London - Den 13 de Juni
 [1866]

Min elskede Adolf.

Det var jo et forfærdelig
 sent Brev det sidste Du
 sendte mig. Nej min kjære
 Ven sendes end og ikke tage
 Livet, men Desmod takke
 Gud for al det Gode, og
 modtage det Gode og Tunge
 som sendt fra ham, for
 saa bliver endda det Gode
 til Velværelse for os,
 naar det er i hans Tjeneste.
 Dødel ikke stode ved
 Uheldet som Du betragter
 al Modgangen der ender
 i thi Dødsfærd. Det
 Tegnede og ^{bliver til} ~~forholdsmæssig~~
 Rygte, men prøv paa

stadi^g ved alle Ting at
gaa tilbage til Hilden
til Udgangs punktet og
føle ved Tanken at
Faderen styres alt og
eliker os som en Fader.
Lukker ikke en Fader ofte
den Dor til hvor Barnet
helst vilde ind til? forhindrer
Faderen ikke ofte Børnens
Ønske at blive opfyldte?
Skaffer han ikke ofte i
Nærhed? Ak min egen
kjære Ven vi skulde jo
og være taalmodige og kjærlige
og aldrig glæde os for
aldrig glæde os, end vi
ikke bedrøve ham, som forlangte
vi Tret, men takkede altid.

Dag har jeg været i City for
at forberede alt til min
hvorforstående Afreise
thi nu tror jeg nok selv
at det bliver paa Lørdag
Kl 12 at jeg med Dampfærde
Berlin vil overflyve
og Lyblich hjemme "skulle"
der endnu komme noget
i Vejen som jeg dog neppe
troer kan skrive jeg det
imorgen. Men hvad det
dog er for en Tumult
og Træthed i hvilken
jeg lever! Det er utrolig
om Morgenen saa snart
jeg vågner, og dette er
lidt lig uendelig kl 6 1/2 saa
overhaster jeg alle de
og skriver op. Hvad er